

gang til Kære har særlig Hjemmel i Loven som Undtagelse fra den her omhandlede almindelige Regel, ere de i §§ 16, 2det Punktum, 39, 5te Stykke, 2det Led, og § 59 omhandlede.

At Reglen i Paragrafens 3die Stykke ikke fandtes i det tidligere Forslag, er ovenfor nævnt. Reglen synes i øvrigt om ikke selvfølgelig, saa dog højst naturlig.

§ 350.

Reglen i 1ste Stykke er nødvendig, naar Kæremaalet skal opfylde sin Bestemmelse, da i mange Tilfælde Klagen netop maa antages at ville gaa ud paa, at den underordnede Ret har truffet sin Afgørelse, uden at give den paagældende tilstrækkelig Lejlighed til at oplyse de Momenter, hvorpaa han støtter sin Paastand om Afgørelsens Urighed.

Kapitel XXX.

Genoptagelse.

At en i Anledning af en formentlig begaaet Forbrydelse foretagen Undersøgelse, der paa et Stadium, hvor endnu ingen bestemt Person stod som Sigtet, er opgivet som i alt Fald foreløbig haabløs, kan optages igen, naar som helst man mener at kunne føre den videre med bedre Haab om et Resultat, er selvfølgeligt. Ligeledes falder det af sig selv, at den Omstændighed, at nogen, som ikke var beføjet til at paatale, har rejst Sag — være sig nu, at denne Sag er endt med Frifindelse eller er standset paa et tidligere Trin, — ikke kan være den, hvem Paatalen tilkommer, til Hinder for at rejse en ny Sag. Naar de i saa Henseende givne Regler i det tidligere Forslags §§ 420 og 421 her ere udeladte, er det derfor kun, fordi det er anset for overflødigt at udtale noget herom. Endvidere forstaar det sig lige saavel af sig selv, at, naar en Sag er afvist af formelle Grunde (f. Eks. urigtigt Værneting), kan den indbringes paa ny med Undgaaelse af den vedkommende, formelle Fejl, medens paa den anden Side en Afvisning fra den dømmende Ret af retlige Grunde, hvori intet kan ændres (jfr. § 228, Nr. 3), lige saavel som en Frifindelse (jfr. §§ 241 og 297) ubetinget afskærer al videre eller fornyet Forfølgning, saa længe den paagældende Afgørelse staa ved Magt. Endelig er det allerede i § 212 foreskrevet, at naar Overanklageren har

frafaldet en af ham begyndt Forfølgning, kan dog den overordnede Myndighed beslutte, at Sagen alligevel skal fortsættes, dog at saadan Fortsættelse maa finde Sted inden 2 Maaneder efter Frafaldelsen. Om den Adgang, der i øvrigt bør være til at genoptage en een Gang standset, frafaldet eller tilendebragt Forfølgning, handles i nærværende Kapitel, der i Hovedsagen stemmer med det tidligere Forslags 6te Af-snit, Kapitel IV, men dog paa enkelte Punkter afviger derfra.

Blandt Afgørelserne skal navnlig følgende fremhæves:

Adgangen til Genoptagelse er noget indsnævret derved, at der flere Steder er brugt noget stærkere og mere præcise Udtryk end i det tidligere Forslag (jfr. saaledes i § 354, Nr. 1, „maa antages“, i samme Paragrafs Nr. 2 „falske“ og „god Grund til at antage“), hvorhos den Adgang, som der efter det tidligere Forslags § 426 var til Genoptagelse, blot for at opnaa en mildere Straf inden for samme Strafferamme, her er afskaaret, idet alt fornødent i saa Henseende kan opnaas gennem Benaadning. Endvidere er det her bestemt, at Begæring om Genoptagelse altid skal fremsættes for Landsretten, medens det tidligere Forslag for visse Tilfælde henviste den til Højesteret. Efter det ny System vil nemlig Højesteret aldrig selv have haft Beviserne for Tiltaltes Skyld til Bedømmelse, den vil derfor altid være henvist til at indhente den underordnede Rets Erklæring over Genoptagelsesandragendet. Men det synes da mere praktisk at indbringe Spørgsmaalet direkte for Landsretten, som i alle Tilfælde allerede har dømt i Sagen, og derfor sikkert ikke uden gyldig Grund vil bevige Andragendet, medens omvendt et ubegrundet Afslag vil kunne indbringes for Højesteret gennem Kære.

Der er derhos indrømmet Retten noget større Frihed til at tage Bestemmelse om Formerne for den Forhandling, der eventuelt skal føres angaaende Spørgsmaalet om Tilstedeligheden af Genoptagelsen, ligesom der er givet den Adgang til selv at modtage de Forklaringer af Vidner eller Tiltalte, den maatte ønske at indhente. Det tidligere Forslags Bestemmelser om udtrykkelig Ophævelse af den ældre Dom ere udeladte, da saadan Ophævelse stiltiende vil følge af den ny Afgørelse, for saa vidt saadan træffes; derhos vilde den udtrykkelige Ophævelse af den ældre Dom i Forbindelse med, at Andragendet om Genoptagelse tages til Følge, nødvendigvis medføre, at en allerede begyndt Fuldbrydelse af Dommen